

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/187/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230670
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112230670.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a Judr. Zlady Simkovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 18C 556/2012 - 65 zo dňa 03.06.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Právne odôvodnil súd prvého stupňa svoje rozhodnutie čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1-3, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.), ako aj ust. § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c), d) a § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že žalobca pôvodnými žalobami doručenými Okresnému súdu Prešov dňa 27.9.2012 (vo veciach sp. zn. 9C/236/2012, 9C/239/2012, 9C/242/2012, 9C/243/2012, 9C/244/2012, 9C/245/2012, 9C/246/2012, 9C/249/2012, 9C/250/2012, 9C/251/2012 a 9C/318/2012) sa domáhal od žalovanej zaplatenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Uznesením č.k. 9C/236/2012-7 zo dňa 9.10.2012 Okresný súd Prešov predmetné veci spojil na spoločné konanie v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 20NcC 46/2012-11 zo dňa 19.10.2012 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania v tejto veci a vec bola prikázaná Okresnému súdu Humenné.

Súd prvého stupňa poukázal na obsah žaloby, ako aj dôvody uplatneného nároku žalobcu z titulu náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - Okresného súdu Prešov, ktorý nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ďalej súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, spisov Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Er/234/2010,

20Er/730/2010, 15Er/167/2009, 3Er/646/2011, 8Er/853/2010, 18Er/167/2009, 2Er/1796/2009, 38Er/58/2009, 2Er/310/2011, 17Er/492/2010, 4Er/369/2011, so znaleckým posudkom č.1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave, registrovanom na OS Humenné pod Spr. 263/14, so znaleckým posudkom doc. JUDr. PhDr. O. Z., PhD, č. 1/2013 registrovanom na OS Humenné pod Spr. 660/13 a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu a uviedol, že zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/236/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej M. N. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 1626/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Er/234/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 30.4.2010. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 26.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.3.2011. Následne súd uznesením zo dňa 1.6.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.6.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/239/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej O. Y. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 13181/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Er/730/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 21.10.2010. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 28.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.3.2011. Následne súd uznesením zo dňa 30.5.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.7.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/242/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnému O. T. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 8678/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Er/167/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 28.9.2009. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 30.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.5.2011. Následne súd uznesením zo dňa 1.8.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.9.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/243/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnému L. B. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 4780/2011. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Er/646/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 29.3.2011. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 4.5.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.6.2011. Následne súd uznesením zo dňa 13.9.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.10.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/244/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej G. R. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 14150/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Er/853/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 29.11.2010. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 24.5.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 9.7.2011. Následne súd uznesením zo dňa 5.2.2013 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.10.2013.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/245/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnému U. G. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 8294/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Er/167/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 28.9.2009. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 31.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 2.3.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/246/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej O. T. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 4177/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/1796/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 23.7.2009. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 4.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.5.2011. Následne súd uznesením zo dňa 14.3.2013 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/249/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej O. G. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 6160/2009. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 38Er/58/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 27.8.2009. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 19.1.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.3.2011. Následne súd uznesením zo dňa 1.6.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.6.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/250/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej Z. W. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 1404/2011. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2Er/310/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 15.2.2011. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 3.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.4.2011. Následne súd uznesením zo dňa 25.5.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.6.2011.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/251/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej S. B. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 9034/2010. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Er/492/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 13.8.2010. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 7.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3.5.2011. Následne súd uznesením zo dňa 25.11.2013 exekúciu zastavil, zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy konania vo výške 21,48 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.2.2014 a vykonateľnosť dňa 2.3.2014.

Zo žaloby doručenej na Okresný súd Prešov dňa 27.9.2012 na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/318/2012 zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na Okresnom súde Prešov, proti povinnej V. N. na základe návrhu súdneho exekútora evidovaného pod Ex 2760/2011. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Prešov

sp. zn. 4Er/369/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 28.2.2011. Okresný súd Prešov, uznesením zo dňa 9.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 1.4.2011. Následne súd uznesením zo dňa 30.6.2011 exekúciu zastavil a náhradu trov exekučného konania účastníkom nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.7.2011.

Z obsahu znaleckého posudku znalca doc. JUDr. PhDr. O. Z., Phd. Č. 1/2013 súd zistil, že tento obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu.

Z obsahu znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že týmto znaleckým posudkom boli vyčíslené náklady činnosti žalobcu spojené s neskorým rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri neskorom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Išlo o tieto činnosti - overenie skutočnosti, či súd rozhodol v exekučnej veci, overenie skutočnosti, či súd rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, overenie skutočnosti ako súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia, urgovanie vydania poverenia, urgencie a spracovanie sťažností na postup súdu, spracovanie reakcie súdu, prípadne vypracovanie nového stanoviska, overovanie bonity klienta, komunikácia s dlžníkom, overovanie prijatia elektronického podania - urgencie/sťažností.

Súd mal preukázané, že závery tohto znaleckého posudku sú pre daný spor nepoužiteľné, pretože žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Teda žalobca v danom prípade nežiadal náhradu materiálnej škody vo výške nákladov spojených s hore uvedenými administratívnymi činnosťami, ale vyčíslil ju vo výške nevyožnenej istiny s príslušenstvom z jednotlivých exekučných konaní.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu bolo potrebné zamietnuť.

Žaloba je nedôvodná. Poukázal na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd. Všeobecný súd v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc sa javí 15-dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie. Ďalej súd uviedol, že podmienkami priznania nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody - existencia nesprávneho úradného postupu, škoda, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Existenciu nesprávneho úradného postupu však žalobca v konaní nepreukázal.

Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola žiadnym spôsobom preukázaná, pričom na žalobcovi je dôkazná povinnosť. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a pod.. Žalobca však v podanej žalobe škodu vyčíslil ako istinu a príslušenstvo, ktoré už nie je možné v budúcnosti vymáhať, pričom judikatúra súdov už vyvrátila tvrdenie žalobcu o nemožnosti domáhať sa nároku pre vec rozhodnutú. Súd mal za to, že žalobca v danom prípade nepreukázal ani vznik materiálnej škody, ani jej výšku. Žalobca rovnako nepreukázal dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku za náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, preto súd žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo žalovanej trovy konania nevznikli a náhradu trov konania si neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie tak, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Namietal, že postupom súdu bola mu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods.1 písm.f/ O.s.p. v spojení s ust. § 205 ods.2 písm.a/ O.s.p.), zároveň, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods.1 písm.h/ O.s.p. v spojení s ust. § 205 ods.2 písm.a/ O.s.p.). Zároveň, že nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods.2 písm.c/ O.s.p.) a napokon, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p.).

Žalobca namietal, že súd prvého stupňa rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnom súdnom rozhodnutí. Takéto rozhodnutie musí byť preto zrušené.

S poukazom na článok 144 ods. 1 Ústavy SR a § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

V ďalšom odvolateľ vytykal súdu prvého stupňa, že tento nevysvetlil svoj názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarcu vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však uvedené ignoroval a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je neakceptovateľný. Pritom právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie mohla byť odstránená len rozhodnutím exekučného súdu.

K úvahám o dĺžke a obmedzenosti súdu lehotou odvolateľ uviedol, že súdu neprináleží polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, ktoré svoje meritórne rozhodnutia nemôže na nich založiť. Súd tak úplne neguje stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu.

Odvolateľ ďalej súdu vytykal jeho nesústredujúcu činnosť, keď vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, kedy vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia.

Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že ako dôkaz vzniku škody predložil znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku. Súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. Pokiaľ ide o tom, že žalobca predložil znalecký posudok až po roku a pol od podania žaloby na súde, žalobca dáva do pozornosti samotný znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že žalobca zadal vypracovanie znaleckého posudku dňa 1. marca 2013. Vypracovanie znaleckého posudku je tak dôkladné a zložitá, a to aj s ohľadom na množstvo spracovaných podkladov a jeho vypracovanie trvalo viac ako rok. V konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. V konaní bolo potrebné rozhodnúť v súlade so žalobným petitom, prinajmenšom navrhovaným medzitimným rozsudkom. Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu žalobcu osobitne rozhodnúť.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s. p.), preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 19.01.2015 zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci potrebný na posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že Okresný súd Prešov nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a vec správne právne posúdil.

K námietke týkajúcej sa odňatia možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že z postupu súdu nevyplývalo porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, ani práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správny skutkovým zisteniam. Posudzoval uplatnený nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia vyplývajúcej z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že 15 - dňová lehota sa vzťahuje výlučne na prípad, keď súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu so zákonom a poverenie v danej lehote vydá. V prípade zistenia rozporu žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom, súd nie je viazaný lehotou 15 dní. Uvedené je odôvodnené požiadavkou náležitého skúmania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom a vydaním rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, resp. o zastavení exekučného konania, ktoré musí byť presvedčivo odôvodnené. Z uvedeného vyplýva, že postupom súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Táto namietaná skutočnosť bola bezpredmetná a na daný prípad sa nevzťahuje.

Hodnotenie dôkazov, ako aj rozsah a vykonávanie dokazovania súdom prvého stupňa je vždy vecou súdu. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne pri uplatnenom nároku na náhradu škody skúmal preukázanie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a z dôvodu nepreukázania existencie škody, ďalšie dôkazy, t. j. napr. navrhované znalecké dokazovanie za účelom preukázania výšky škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, nebolo hospodárne, ani potrebné pre rozhodnutie v predmetnej veci. Takýmto postupom nebolo porušené právo účastníka na spravodlivý súdny proces, ani na súdnu ochranu, lebo nie je povinnosťou súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania sám uzná, ktoré dôkazy sú potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutkových okolností.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu týkajúcim sa nemožnosti aplikácie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 01.01.2013. Aplikácia tohto ustanovenia na zodpovednostné právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou novely zákona č. 514/2003 Z. z. vykonanej zákonom č. 412/2012 Z. z., neprichádza do úvahy. Retroaktivita pri aplikácii zákonného ustanovenia, ktoré nadobudlo účinnosť po vzniku zodpovednostného právneho vzťahu nie je prípustná. Aplikácia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 01.01.2013, ktorý podrobne upravuje podmienky, na základe ktorých možno usúdiť na vznik nesprávneho úradného postupu v podobe prietahov v konaní, nie je možné aplikovať na právne vzťahy, pri ktorých malo dôjsť k zodpovednostnému vzťahu medzi účastníkmi konania

pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia, pretože by išlo o retroaktivitu pri aplikácii právneho predpisu. V danom prípade súd prvého stupňa síce citoval uvedené ustanovenie, avšak samotné právne zdôvodnenie spočíva na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nevysporiadania sa so stavom právnej neistoty na strane žalobcu v exekučnej veci, odvolací súd uvádza, že ani táto namietaná skutočnosť nebola opodstatnená. Je nesporné, že v exekučnom konaní vedenom na základe rozhodcovského rozsudku, súd posudzuje návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, či je súladný so zákonom. Táto povinnosť exekučného súdu vyplýva priamo z ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Ide o súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle judikatúry súdov, ako aj Súdneho dvora Európskej únie.

K odvolacej námietke žalobcu, že ako dôkaz vzniku škody predložil znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave a uvedeným posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku a súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky, odvolací súd konštatuje, že znalecký posudok č. 1/2014 o výške vzniknutej škody, na ktorý žalobca v odvolaní poukazuje, nebol v predmetnom konaní predložený. Preto sa odvolací súd odvolacími námietkami týkajúcimi sa znaleckého posudku.

Vzhľadom na to, že návrh na prerušenie konania, na ktorý žalobca v odvolaní poukazuje, nebol v predmetnom konaní predložený, odvolací súd sa odvolacími námietkami týkajúcimi sa návrhu na prerušenie konania nezaoberal, ani k nemu nezaujal vecné stanovisko.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, z dôvodu, že úspešný žalovaný nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalobca taký návrh tiež nepodal (§224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.